

בן מאיר - משרד עורכי דין

BEN MEIR - LAW OFFICE

רמת גן: רח' אבא הלל 12 (בית ששון חוגי), 52506
טל' 03 6127878 Tel פקס: 03 6127979 Fax
Ramat Gan : 12 Aba Hilel st. (Sason Hogi bld.) Ramat Gan, 52506
Email- office@benmeir.co.il

Shachar Ben Meir Adv.
Zipi Shapira Adv.

שחר בן מאיר עו"ד
ציפי שפירא, עו"ד

Date 07/01/2019 תאריך

מבלי לפגוע בזכויות

לכב'

מועצת תאגיד השידור הישראלי

באמצעות מר גיל עומר

יו"ר המועצה.

לפקס –

א.נ.

הנדון: בחירת מנהל כללי לתאגיד

הנני לפנות בזאת אל מועצת תאגיד השידור הישראלי (להלן: "המועצה") כדלקמן:

1. מפרסומים בתקשורת עולה כי מר רון ירון (להלן: "ירון") הגיש מועמדות לתפקיד המנהל הכללי של התאגיד. (ראו נתי טוקר באתר דה מרקר מיום 7.1.2019 "עורך ידיעות אחרונות" לשעבר מתמודד על תפקיד מנכ"ל התאגיד).
2. ההחלטה למנות (לטעמי אפילו לשקול) את ירון כמנכ"ל התאגיד, ככל שתתקבל על ידי המועצה, לה סמכות המינוי, היא החלטה בלתי סבירה לחלוטין, מהטעמים שאפרט להלן.
3. סעיף 38 לחוק השידור הציבורי הישראלי, תשע"ד – 2014 קובע את תנאי הכשירות של מי שמועמד לתפקיד מנהל כללי של התאגיד ואלו הם –
בעל ניסיון של חמש שנים לפחות באחד מאלה או בעל ניסיון מצטבר של חמש שנים לפחות בשניים אלה:

תפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

תפקיד ניהולי בכיר בארגון משמעותי, בעל מעמד בתחום התקשורת

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

4. ההלכה הפסוקה קבעה זה מכבר, כי במינוי של בעלי תפקיד בכירים בשירות הציבורי, לא רק שאלת הכשירות הפורמלית צריכה לעמוד לנגד עיני הגורם הממנה, אלא גם שאלות נוספות לרבות שאלות ערכיות של אמון הציבור בשירות הציבורי.

5. כך נאמר בעניין זה בפרשת אייזנברג – בג"צ 6163/92 יואל אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מז(2) 229 –

"אינטרס הציבור הוא כי יתקיים "שירות ציבורי סדיר, אחראי ובעל עמדה ציבורית נאותה..." (בג"צ 531/79 [32] הנ"ל, בעמ' 571); עובד הציבור חייב לעמוד על רמה מוסרית ראויה, ועובד מדינה, שיש לו עבר פלילי, עשוי לפגוע במטרותיו אלה של השירות הציבורי. דבר זה" מחייב אמון הציבור בכך שהחלטות עובדי הציבור הן ענייניות, ונעשו ביושר ובהגינות" (שם). אכן, המפתח לקיומו של שירות ציבורי ראוי לשמו הוא אמון הציבור בטוהר השירות הציבורי. יוקרתו של המינהל הציבורי ואמון הציבור בו הם אינטרס ציבורי בעל חשיבות רבה (השווה ע"פ 521/87 מדינת ישראל נ' עינב וערעור שכנגד [39], בעמ' 434). יש "להגן על המינהל הציבורי מפני שחיתות, להבטיח את פעילותו התקינה מחד ואת יוקרתו של המינהל הציבורי בעיני הציבור ואמון הציבור בתקינות פעולותיו מאידך..." (המשנה לנשיא, השופט אלון, בע"פ 121/88 מדינת ישראל נ' דרוויש ואח' [40], בעמ' 682). אכן, קיים ועומד האינטרס הציבורי בטוהר השירות הציבורי ובצורך להבטיח את אמון הציבור ברשויות השלטון (בג"צ 727/88 [23] הנ"ל, בעמ' 492). אכן, עמדתי על כך באחת הפרשות בציני: "בלא אמון לא יכולות מערכות השלטון לתפקד. כך הוא הדבר לעניין אמון הציבור בבתי המשפט... כך הוא הדבר לעניין אמון הציבור במערכות השלטוניות האחרות" (פרשת ברזילי [21], בעמ' 622). אכן, בלא אמון הציבור ברשויות הציבור יעמדו הרשויות ככלי ריק. אמון הציבור הוא המשענת של רשויות הציבור, והוא המאפשר להן למלא את תפקידן."

6. עוד נקבע שם כי לשם שאלת התאמת המועמד, מבחינת אמון הציבור די בראיות בעלות אופי מינהלי, ולא נדרשות ראיות העומדות במבחן הקבילות והמשקל המשפטי –

"די לה לרשות המינהלית אם הכרעתה מבוססת על ראיות שיש בהן כדי לשכנע אדם סביר בעברו של המבקש, אפילו לא היו הראיות קבילות בבית המשפט ואפילו היה משקלן חסר בהליך שיפוטי"

7. במקרה שבפנינו, אין המדובר (כפי שהיה שם) בחשד לביצוע עבירות פליליות כמובן, אלא שהמדובר בבעיה מהותית מסוג אחר, שיש לה וחייבת להיות לה השלכה על אי המינוי של ירון לתפקיד מנהל תאגיד השידור.

8. ירון שימש החל משנת 2011 ועד לשנת 2018 בתפקיד העורך הראשי של "ידיעות אחרונות".

9. במהלך התקופה האמורה, היה מר ארנון מוזס המו"ל והבעלים של העיתון.

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

10. מר מוזס כידוע היטב לכל, חשוד במתן שוחד לראש הממשלה במסגרת תיק 2000.
11. מהמידע אשר פורסם בציבור עד כה, ואשר בוודאי נמצא ואמור להימצא ברשות המועצה, עולה כי מר מוזס "הבטיח" לראש הממשלה, עוד בשנת 2015 "סיקור אוהד" ב"ידיעות אחרונות", בתמורה לחקיקת חוק שיטיב עם מצבו הכספי של העיתון.
12. זאת ועוד, מאותו מידע שפורסם על שיחות "השוחד" שבין שני אלו, הרי שעיסקת הסחר מכר מסוג זה כבר פעלה בין אותם צדדים בתקופות קודמות.
13. מדברים אלו, עולה במפורש המסקנה, כי ירון, בתפקידו כעורך הראשי של "ידיעות אחרונות", שימש כמבצע והמוציא לפועל העיקרי של השימוש הפסול בעיתון על ידי המו"ל מר מוזס.
14. למותר לציין את החשיבות העצומה שיש לחופש העיתונות בחברה דמוקרטית. המלומד פרופ' משה נגבי קובע בספרו "החופש העיתונאי וחופש העיתונות בישראל" כי:

"חופש העיתונות טומן בחובו שתי חירויות יסוד של אזרח בדמוקרטיה: חופש הביטוי וחופש המידע (או הזכות לדעת) ... חופש הביטוי הוא החופש שניתן לאזרח לפרסם ועל ידי כך גם לחלוק עם אחרים – בכתב, בקול או בתמונה – את אשר בלבו, בנפשו ובמוחו. חופש המידע עניינו זכותו של האזרח לקבל מידע המצוי בידי הממשל והמנהל הציבורי, או כזה הנוגע לפעילותם... אין ספק שכלי התקשורת ועיתונאיהם הם ה"לקוחות" העיקריים של חופש הביטוי והזכות לדעת, משום שעצם פעילותם כרוכה ואף תלויה במימושן האינטנסיבי של שתי החירויות. ברור מאליו שהחופש להתבטא ולחלוק עם הזולת את מה שאצור בתוכך הוא תנאי בל-יעבור לקיומה של תקשורת המונים אך גם נגישות למידע היא תנאי כזה. כדברי הנשיא השביעי של בית המשפט העליון, השופט מאיר שמגר, "עיתונות ללא מקורות מידע היא כנחל אכזב שמקורותיו יבשו והחופש לפרסמה הופך לחסר משמעות".

15. כפי שמציין אף פרופ' נגבי בספרו, תחילתו של עניין זה כבר בראשית משפטנו בדברי כב' הנשיא ש' אגרנט בבג"ץ 73/53 קול העם נ' שר הפנים, פ"ד ז 871, שם נאמר בפתח פסק הדין (פסקאות א'-ב') כי:

"העיקרון של חופש הביטוי הוא עיקרון הקשור קשר אמיץ עם התהליך הדמוקרטי. במשטר אוטוקרטי נחשב המושל כאדם עליון וכמי שידע, איפוא, מה טוב ומה רע בשביל נתיניו. על כן אסור לבקר בגלוי את מעשיו המדיניים של המושל, ומי שחפץ להפנות את תשומת לבו לטעות זו או אחרת שטעה, חייב לעשות כן בדרך של פניה ישירה אליו ותוך הוכחת יחס של יראת כבוד כלפיו. ואולם, בין אם שגה המושל ובין אם לא, אסור לכל אדם למתוח עליו דברי ביקורת בפרהסיה, הואיל ואלה עלולים לפגוע במרותו ... במדינה של משטר דמוקרטי - הוא משטר "רצון העם" - רואים את "המושלים"

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

כמורשים וכנציגים של העם שבחרם, אשר על כן רשאי הוא בכל עת להעביר את מעשיהם המדיניים תחת שבטו, אם כדי לגרום לתיקונם של מעשים אלה ולעשיית סידורים חדשים במדינה, ואם כדי להביא לפיטורם המידי של "המושלים" אי להחלפתם באחרים בבוא מועד הבחירות.

"תפיסה פשוטה זו של המשטר הדמוקרטי מביאה בהכרח, איפוא, להטלת העיקרון של חופש הביטוי בכל מדינה המושתתת על משטר כנ"ל; כלומר, היא טומנת בחובה הצדקה הגיונית להחלתו של עקרון זה ... אם התעכבנו באריכות יתירה על הערכים שהם נשוא הזכות לחופש הביטוי, הרי לא עשינו כן אלא כדי להרגיש את חשיבותה המכרעת של זכות עילאית זו, אשר ביחד עם בת זוגתה - הזכות לחופש המצפון - מהווה את התנאי המוקדם למימושן של כמעט כל החירויות האחרות".

16. כאמור – מחופש הביטוי נגזר חופש העיתונות (ע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" נ' חברת החשמל לישראל, פ"ד לא(2) 281, 298, מפי השופט (כתוארו אז) שמגר). התנהלות דמוקרטית תקינה כרוכה בקיומם של אמצעים להבאת הדורש ליבון ידיעתו של הציבור (פרשת קול העם, בעמ' 877). העיתונות אמורה לתפקד כזרועו הארוכה של הציבור, כמופקדת על איסוף המידע ופרסומו; החלפת דעות חופשית הוא תנאי יסודי בחברה דמוקרטית (בג"ץ 372/84 קלופפר-נוה נ' שר החינוך והתרבות, פ"ד לח(3) 233, 238 מפי השופט לוי). דמוקרטיה החפצה בדיון ציבורי שוטף ובליבון סוגיות לאומיות אינה יכולה להסתפק בקיומו העקרוני גרידא של חופש ביטוי; על רשויות המדינה ובכללן במישור הפלילי והמינהלי לצמצם סמכויותיהן לשם הגשמת הזכות החוקתית הלכה למעשה (עניין "הארץ", בעמ' 296).

17. העובדה כי מר ירון היה כאמור העורך הראשי של ידיעות אחרונות במהלך כל אותה תקופה נשוא "עיסקת השוחד" לכאורה, שבין ראש הממשלה לבין מו"ל "ידיעות אחרונות", והעובדה כי עם פרסום הפרשה הוא לא ראה בה כל סיבה לפרוש מיד מתפקידו, אשר אליו התייחס בעלי העיתון לא כאל עורך ראשי, אלא כאל מי שמשרת את האינטרסים העסקיים של בעלי העיתון, כל אלו מעידים כי לירון אין ולו שמץ של הבנה מינימלית במושג "חופש העיתונות", ובתפקידה של עיתונות בחברה דמוקרטית.

18. יתכן ומר ירון הוא מנהל נפלא ומופלג, אבל הוא בלתי כשיר לחלוטין להיות מנכ"ל של כלי תקשורת, בוודאי שלא מנכ"ל של תאגיד שידור ציבורי, שכן הוא לפי ניסיון העבר תופס את תפקידו כמשרת של בעליו ולא כמשרת הציבור (גם בהיותו עורך של עיתון פרטי).

19. התנהלות העיתון "ידיעות אחרונות" תחת שרביטו של ירון, והקלות הבלתי נתפסת שבה "סוחר" מו"ל העיתון בדברים שיכתבו באותו עיתון, מהווים אור אדום בוחק, כלפי כל מינוי של ירון לתפקיד מנהל של גוף שידור ציבורי.

20. אם יש דוגמא אשר צריכה אולי להילמד בשיעור מבוא לעיתונות על מהי "עיתונות גרועה" הרי זו הדוגמא של "ידיעות אחרונות" תחת ניהולו של מר ירון (ובפועל של מר מוזס).

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

21. נוכח כל האמור לעיל, הנני פונה אליכם בזאת שלא לשקול ושלא למנות את מר ירון לתפקיד מנהל תאגיד השידור הציבורי.

22. ככל שפניה זו לא תיענה בחיוב, וככל שמר ירון ימונה לתפקיד האמור, אני שומר על זכותי לעתור כנגד החלטה זו לערכאה המשפטית המוסמכת, ונא ראו בפניה זו משום מיצוי הליכים.

בכבוד רב
שחר בן מאיר עו"ד

העתק:

היועץ המשפטי של תאגיד השידור.

בן מאיר - משרד עורכי דין

BEN MEIR - LAW OFFICE

רמת גן: רח' אבא הלל 12 (בית ששון חוגי), 52506
טל' 03 6127878 Tel פקס: 03 6127979 Fax
Ramat Gan : 12 Aba Hilel st. (Sason Hogi bld.) Ramat Gan, 52506
Email- office@benmeir.co.il

Shachar Ben Meir Adv.
Zipi Shapira Adv.

שחר בן מאיר עו"ד
ציפי שפירא, עו"ד

Date 26/02/2019 תאריך

מבלי לפגוע בזכויות

לכב'

מועצת תאגיד השידור הישראלי

באמצעות המייל

א.נ.

הנדון: הליך איתור מנכ"ל לתאגיד הציבור הישראלי

מכתבי מיום 7.1.2019

תשובת ועדת האיתור מיום 23.1.2019

בהמשך למכתבים שבנדון, מבלי לגרוע או למעט מהטענות שהופנו אליכם במכתבי שבנדון, ותוך דחיית האמור בתשובתכם בדבר זכותו הנטענת של מר ירון להיבחר למנכ"ל התאגיד, הנני מבקש להביא בפניכם ובפני ועדת האיתור את הדברים הבאים:

1. ממכתב התשובה שלכם, הנני למד כי בכוונתכם לשקול את המועמדות של מר ירון לתפקיד מנכ"ל התאגיד.

2. כפי שנכתב במכתבי הקודם, מר ירון שימש "זרועו הארוכה" של מר מוזס, ב"השחתת העיתונות" תוך שהעיתון שמר ירון היה העורך הראשי שלו משך תקופה ארוכה, משמש לא כעיתון, אלא ככלי שימושי למטרות הפרטיות והעסקיות של מר מוזס והדברים ידועים.

אם ברצונכם לקרוא סיכום תמציתי וממצה של העניין, ממש מהעת האחרונה, אני ממליץ על מאמרו של שוקי טאוסג מאתר "העין השביעית" מיום 25.2.2019 בקישור זה –

<https://www.the7eye.org.il/321158>

בן מאיר - משרד עורכי דין
BEN MEIR - LAW OFFICE

3. אם יש אדם אחד ויחיד אשר היה בכוחו בעיקר (בדרך של התנגדות) למנוע מצב זה, הרי זהו מר ירון, אשר העדיף ככל הנראה (מטעמיו שלו) לשתף פעולה עם מר מוזס, ולהשחית באופן החמור ביותר את עקרון חופש העיתונות.
4. ללא קשר לעמדה השגויה שלכם בעניין, אני מבקש לציין בפניכם את הדברים הבאים.
5. **בימים הקרובים ממש** אמור היועץ המשפטי לממשלה למסור את החלטתו ביחס לשאלת ההעמדה לדין הן של ראש הממשלה והן של מר מוזס בפרשה המכונה פרשת 2000.
6. בהחלטת היועץ יבואו לידי ביטוי (ללא קשר לתוכנה) **הממצאים העובדתיים והמשפטיים ואף הציבוריים, של פעולותיו של מר מוזס.**
7. אתם כוועדת איתור וכמועצת התאגיד, אינכם רשאים להתעלם ממידע זה שייכלל בהחלטת היועץ המשפטי ולא לשקול אותו **טרם החלטה** הנוגעת למינוי של מר ירון.
8. המידע לגבי התנהלות מר מוזס, אשר מר ירון היה המוציא והמביא מטעמו משך שנים רבות, הוא **המידע הרלבנטי ביותר** ביחס לשאלת המינוי של מר ירון.
9. לכן, ומבלי לגרוע מהטענות שלי במכתבי הקודם, הנני מבקש להתריע בפניכם, כי החלטה על מינוי של מר ירון כמנכ"ל התאגיד, מבלי לשקול קודם לכן את תוכן החלטת היועץ המשפטי בתיק 2000 **ואת המשמעויות שלה**, תהיה לא רק בגדר החלטה לא סבירה (כפי שטענתי במכתבי הקודם) אלא גם הליך לא תקין מנהלתית של **אי שקילת שיקולים רלבנטיים ומהותיים להחלטה.**
10. אני מוסר לכם את האמור לעיל, על מנת שאוכל לטעון בעתירה כנגד ההחלטה למנות את מר ירון, כי קיבלתם התראה מראש **גם בעניין זה.**

בכבוד רב
שחר בן מאיר עו"ד

העתק:

היועץ המשפטי של תאגיד השידור.

20
2.19
ש"ח (אקד)

23.1.2019

לכבוד
עו"ד שחר בן מאיר
office@benmeir.co.il

שלום רב,

הנדון: הליך לאיתור מנכ"ל לתאגיד השידור הישראלי
סימוכין: מכתבך לוועדת האיתור בנדון מיום 7.1.2019

הוועדה לבחירת מנכ"ל תאגיד השידור הישראלי (להלן - "ועדת האיתור" או "הוועדה") דנה במכתבך שבסמך בנוגע למועמד רון ירון בישיבתה מיום 15.1.2019, והגיעה למסקנות הבאות:

1. הוועדה מצטרפת לאמירות החשובות במכתבך בכל הנוגע לאמון הציבור, לחופש העיתונות ולחופש הביטוי. עם זאת, היא לא מצאה כי יש בהן כדי לבסס היענות לדרישותיך במכתב.
2. לטענתך, לנוכח פרשת תיק 2000, וועדת האיתור צריכה להימנע מלהחליט על מינויו של מר ירון לתפקיד ועליה אפילו להימנע מלשקול את מועמדותו.
3. לתמיכה בעמדתך זו, הפנית את הוועדה, בין היתר, לפסק-הדין שניתן בבג"צ 6163/92 יואל אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון, בנוגע למינויו של יוסי גינוסר כמנכ"ל משרד ממשלתי. לטעמה של הוועדה, אין כל דמיון בין הדברים, בין היתר, לנוכח העובדה שמר רון ירון לא נחשד וממילא שגם לא הואשם בדבר בפרשת תיק 2000.
4. בנסיבות העניין, הדרישה שוועדת האיתור לא תפעל למנות את מר ירון לתפקיד ואף לא תשקול את המועמדות שלו, נעדרת בסיס וקבלתה תהווה (בין היתר) כבילת שיקול דעתה של הוועדה ופגיעה בחופש העיסוק של מר רון ירון ובזכות העומדת לו כי חברי הוועדה ישקלו את מועמדותו בשוויון ובהגינות¹.

בכבוד רב,

ועדת האיתור

¹ יובהר כי לפי הוראת סעיף 38 לחוק השידור הציבורי הישראלי, תשע"ד-2014, מועצת התאגיד היא הגוף שלו נתונה הסמכות למנות את המנהל הכללי של התאגיד מתוך מועמדים לתפקיד שייבחרו בידי וועדת האיתור.